

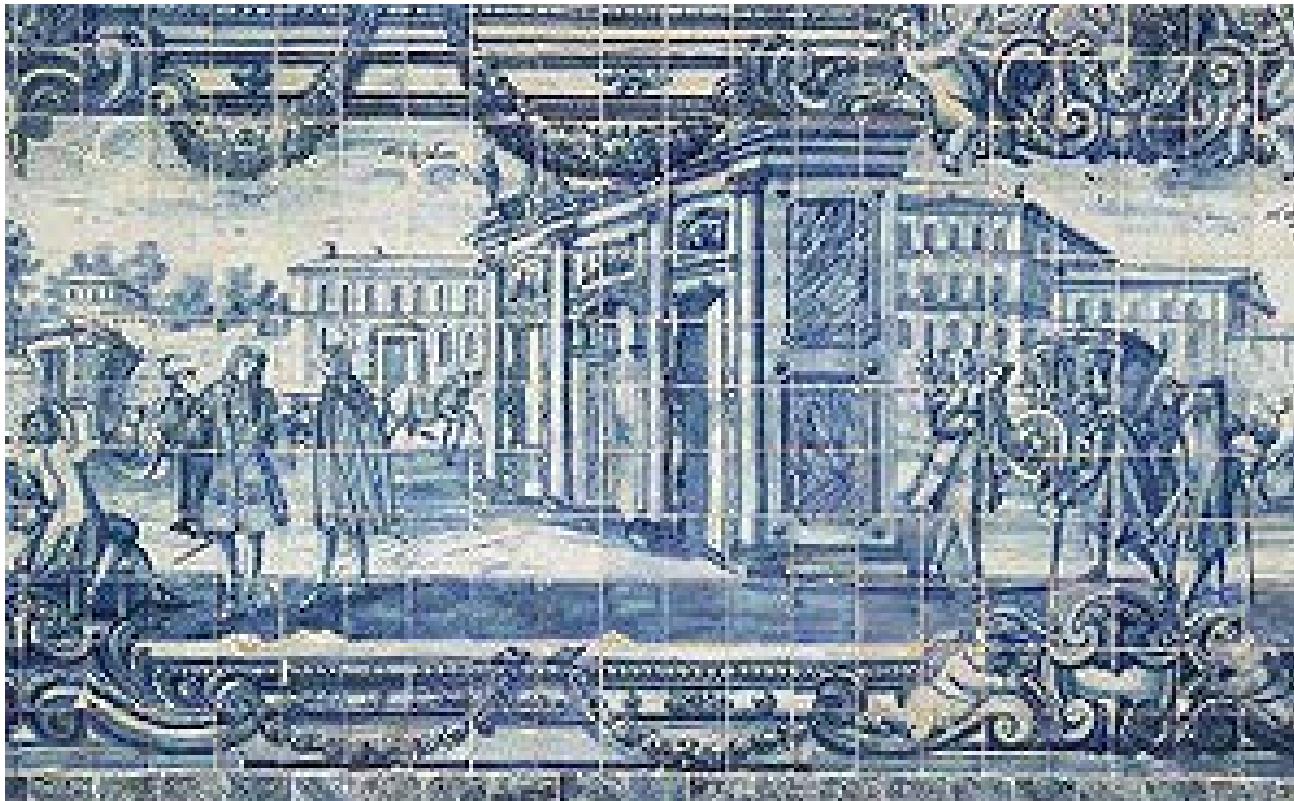
ІНФОРМАТИКА ТА ПРОГРАМУВАННЯ

Тема 17. Декоратори

Декоратори

- **Декоратори** – це функції, які модифікують поведінку інших функцій, не змінюючи їх.

Декоратори.2

- По суті, декоратор реалізує композицію функцій.
- Якщо g – це декоратор, а $f(x)$ – функція, то застосування декоратора g до функції f означає виклик $g(f(x))$.
- Сенс застосування декораторів полягає у тому, що вони можуть додавати однакову поведінку різним функціям.
- При цьому, декоратори та функції, які вони модифікують, можуть створюватись незалежно та у різний час.

Синтаксис та виконання декораторів

- У Python декоратори мають такий синтаксис:

@decorator

- де decorator – ім'я декоратора.
- Для застосування декоратора до функції необхідно вказати його безпосередньо перед описом функції:

@decorator

```
def f(x):
```

P

- де decorator – ім'я декоратора, *f* – ім'я функції, *P* – інструкція.
- Правило виконання декоратора.
  1. Коли Python зустрічає позначення декоратора перед описом функції *f*, він модифікує програмний код так, щоб замість виклику функції був викликаний декоратор, а функція була йому передана як параметр.
  2. При кожному виклику функції *f* Python викликає функцію з ім'ям декоратора та передає їй ім'я функції *f* у якості параметру.

Стандартні декоратори

- Python містить декілька стандартних декораторів.
- Серед них виділимо два: `@staticmethod` та `@property`. Декоратор `@staticmethod` використовують для вказання статичних методів класу.
- Застосування декоратора `@staticmethod` рівносильно такому опису:

```
class A:                ≡   class A:
    ...
    @staticmethod
    def f():
        P

                                ...
                                def f():
                                    P

                                f = staticmethod(f)
```

Стандартні декоратори.2

- Декоратор `@property` використовують для вказання властивостей класу.
- У Python поля класу відрізняються від властивостей класу тим, що властивості можна визначити як такі, що дозволяється тільки читати, але не змінювати.
- Або для властивості можна вказати певні дії, що треба виконати під час зміни значення властивості.
- Декоратор `@property`, як і інші декоратори, вказують перед описом функції.
- У даному випадку, - перед описом метода, ім'я якого і буде іменем властивості.
- Наприклад, якщо у класі А вказати перед описом метода `h()` декоратор `@property`, то `h` буде властивістю, до якої можна звертатись як до поля класу.

Стандартні декоратори.3

```
class A:  
    ...  
    @property  
    def h():  
        P  
    ...  
a = A()  
x = a.h
```

Приклад

- Скласти модуль для зображення та переміщення точок та кіл по екрану з використанням декораторів `@staticmethod` та `@property`.
- Цей приклад було розглянуто у темі «Класи та об'єкти».
- Тож застосування декораторів трохи змінить текст.
- Зокрема, замість довгих імен функцій `getx`, `gety` визначимо властивості `x`, `y`, значення яких можна тільки читати.
- Також визначимо статичний метод `printcount` за допомогою відповідного декоратора.

Реалізація власних декораторів

- У Python, окрім використання стандартних декораторів, можна також описувати власні декоратори.
- Будь-який декоратор – це функція, яка в якості параметру має іншу функцію і повертає підфункцію, що виконує додаткову роботу, передбачену декоратором.
- Загальний шаблон декоратора має такий вигляд:

Реалізація власних декораторів.2

```
def mydecorator(function):  
    def _mydecorator(*args, **kw):  
        # виконати дії перед викликом реальної  
функції  
        res = function(*args, **kw)  
        # виконати дії після виклику функції  
        return res  
    # повернути підфункцію  
    return _mydecorator
```

Реалізація власних декораторів.3

- Тоді вказання декоратора `@mydecorator` рівносильно такій послідовності команд:

```
@mydecorator      ≡      def f(x):
```

```
def f(x):          P
```

```
    P
```

```
    f = mydecorator(f)
```

- Тому, подальші виклики функції `f` по суті будуть означати виклики функції `_mydecorator` з тими ж параметрами, які були вказані для `f`.
- Зверніть увагу, що у декораторі функція приймає довільну кількість позиційних та ключових параметрів, що дозволяє застосовувати цей декоратор для будь-якої функції.

Приклад. Реалізація декоратора `@benchmark`

- Реалізувати декоратор, що вимірює час виконання функції та застосувати його для перевірки часу обчислення числа Фібоначчі з використанням нерекурсивного, рекурсивного варіантів, а також генератора-функції.
- Реалізуємо генератор `@benchmark`, який використовує описаний вище загальний шаблон, у окремому модулі.
- Для вимірювання часу виконання функції використаємо стандартну функцію `time.clock()` з модуля `time`, яка повертає поточний час.

Приклад. Реалізація декоратора `@benchmark.2`

```
def benchmark(f):  
    """Декоратор @benchmark для обчислення часу виконання функції  
    f.  
    ...  
    import time  
    def _benchmark(*args, **kw): #функція _benchmark містить код, що  
        #виконується перед та після виклику f  
        t = time.clock() #вимірюємо час перед викликом функції  
        rez = f(*args, **kw) #викликаємо f  
        t = time.clock() - t #вимірюємо різницю у часі  
        print('{0} time elapsed {1:.8f}'.format(f.__name__, t))  
        return rez  
    return _benchmark
```

Приклад. Реалізація декоратора @benchmark.3

- Після виконання цього прикладу (версія 1) бачимо, що все працює правильно окрім визначення імені функції, оскільки декоратор замість імені декорованої функції підставляє своє ім'я.
- Зарадити цьому можна різними способами, які реалізовані у версіях 2 та 3 даного прикладу.

Реалізація власних декораторів з параметрами

- У деяких випадках виконання декоратора залежить від параметрів.
- Тоді шаблон декоратора дещо змінюється: з'являється ще одна зовнішня функція, яка повертає декоратор, який, в свою чергу, повертає підфункцію.

Реалізація власних декораторів з параметрами.2

```
def mydecorator(arg1, arg2):  
    def _mydecorator(function):  
        def __mydecorator(*args, **kw):  
            # виконати дії перед викликом реальної функції  
            res = function(*args, **kw)  
            # виконати дії після виклику функції  
            return res  
        # повернути підфункцію  
        return __mydecorator  
    return _mydecorator
```


Реалізація власних декораторів з параметрами.3

- Тут `arg1`, `arg2` – параметри декоратора, які можуть використовуватись у всіх вкладених функціях.
- Застосування декоратора з параметрами виглядає так:

```
@mydecorator(e1, e2)
```

```
def f(x):
```

Р

- Треба відмітити, що значення фактичних параметрів `e1`, `e2` декоратора `mydecorator` повинні бути визначені до моменту його застосування до функції `f`, тобто до місця опису (а не виклику) функції.
- Потім у всіх викликах функції `f` використовують ті ж самі значення параметрів `e1`, `e2`.

Вкладені декоратори

- До однієї функції можуть бути застосовані декілька декораторів.
- Тоді всі ці декоратори вказують перед описом функції.
- Вказані декоратори застосовуються до функції послідовно, починаючи з найближчого до опису функції декоратора.

```
@mydecorator1    ≡    def f(x):  
@mydecorator2      P  
def f(x):  
    P                f = mydecorator1(mydecorator2(f))
```

Приклад. Реалізація декоратора @trace

- Реалізувати декоратор, який виводить повідомлення про вхід та вихід з кожної функції. Виведення повідомлень повинно здійснюватись тільки в режимі налагодження (debug).
- Виведення повідомлень про вхід та вихід з кожної функції ще називають трасуванням.
- Тому відповідний декоратор називається @trace.
- Цей декоратор реалізовано у окремому модулі.
- Програма, що перевіряє застосування @trace, - та ж сама, що і для декоратора @benchmark.
- У ній до функцій обчислення чисел Фібоначчі застосовуються обидва декоратори.
- Застосування @trace залежить від параметра debug.

Приклад. Реалізація декоратора @trace.2

```
def trace(debug = True):
```

```
    """Декоратор @trace для відслідковування виконання функції f.  
    Параметр debug вказує, чи здійснювати трасування    """
```

```
def _trace(f):
```

```
    @functools.wraps(f) #декоратор оновлює значення атрибутів  
                        #__trace відповідними атрибутами f
```

```
def __trace(*args, **kw):
```

```
    if debug:
```

```
        print('вхід до',f.__name__)
```

```
    rez = f(*args, **kw) #викликаємо f
```

```
    if debug:
```

```
        print('вихід з',f.__name__)
```

```
    return rez
```

```
    return __trace
```

```
return _trace
```

Резюме

- Ми розглянули:
  1. Визначення декоратора
  2. Застосування стандартних декораторів
`@staticmethod`, `@property`
  3. Написання власних декораторів
  4. Написання власних декораторів з параметрами
  5. Вкладені декоратори

Де прочитати

1. Марк Лутц, Изучаем Python, 4-е издание, 2010, Символ-Плюс
2. Python 3.4.3 documentation
3. Марк Саммерфилд, Программирование на Python 3. Подробное руководство. - Символ-Плюс, 2009.
4. Tarek Ziadé. Expert Python Programming. - Packt Publishing, 2008.
5. David Beazley and Brian K. Jones, Python Cookbook. - O'Reilly Media, 2013.
6. <https://wiki.python.org/moin/PythonDecoratorLibrary>
7. <http://habrahabr.ru/post/141501/>
8. http://www.linuxtopia.org/online_books/programming_books/python_programming/python_ch26s05.html
9. <http://thecodeship.com/patterns/guide-to-python-function-decorators/>
10. <http://www.ibm.com/developerworks/library/l-cpdecor/>